Contributed by SAP
maandag, 24 januari 2011 -

Het ontwerp van Interprofessioneel Akkoord voor 2011-2012 zoals het door de Groep van Tien, waarin zowel de patroonsorganisaties als de vakbonden zitten, werd bedisseld ligt momenteel op tafel. Het minste dat er over te zeggen valt, is dat het onaanvaardbaar is voor de werkende bevoking en de uitkeringsgerechtigden (werklozen, gepensioneerden, zieken en gehandicapten,...).

Het VBO (Verbond van Belgische Ondernemingen) kon haar vreugde dan ook niet verbergen, ook al zijn bepaalde delen van het patronaat (Unizo, Fedustria, Agoria) minder tevreden met het akkoord. Voor hen gaat de sociale achteruitgang nog niet ver genoeg!

Yves Leterme, eerste minister ad aeternam in de regering van lopende zaken, maakte al veel duidelijk toen hij zei dat dit akkoord tussen de sociale partners getuigde van "staatszin" en een goede aanzet gaf voor een "duurzame sanering van de overheidsfinanciën".

De onderhandelaars van de vakbonden, de voorzitters en algemeen secretarissen van het ABVV en ACV, die van hun kant ook steeds pleitten voor het vertrouwelijk houden van de onderhandelingen, ook al gingen die alle werknemers uit de privésector en alle uitkeringsgerechtigden aan, onderschreven ook het laatste punt uit het ontwerpakkoord: "de sociale partners vragen aan de regering en het parlement om hun interprofessioneel akkoord voluit te steunen en zo snel mogelijk de nodige wetgevende en regelgevende teksten uit te werken."

Anne Demelenne, nationaal secretaris van het ABVV, verklaarde aan de media: "dit akkoord kan voor rust zorgen in de bedrijven". Ze parafraseerde daarmee de eerste zinnen uit het akkoord: Het huidige IPA moet er toe bijdragen de sociale stabiliteit in de bedrijven te vrijwaren. De ondertekende partijen engageren zich hiertoe alle noodzakelijke initiatieven te nemen.". Het komt er dus op neer de "sociale vrede" te waarborgen, met andere woorden, de werkende bevolking te ontwapenen tegenover een patronaat dat vandaag de dag constant in het offensief is!

Claude Rolin, nationaal secretaris van het ACV liet al voor de onderhandelingen van start gingen in zijn kaarten kijken: "wij weten dat we geen grote loonsverhogingen moeten verwachten.". Het spreekt voor zich dat als je met zo'n uitgangspunt begint te onderhandelen, je niet veel thuis haalt... 0,3% loonsverhoging... tegen 2012: je koopt er zelfs geen magere vis voor!

Eens te meer toont de loonnorm zoals hij werd opgelegd ten tijde van het Generatiepakt al zijn schadelijkheid. Zich beroepend op een technisch rapport van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven waarin een loonindexatie van 3,9% voor de periode 2011-2012 en een evolutie van de loonkosten van 5% in de referentielanden (Frankrijk, Duitsland, Nederland) wordt voorspeld, roepen de sociale partners, “bewust van de specifieke problemen die onze economie kent”, op tot verantwoordelijkheid in de sectoren. Eventuele loonsverhogingen mogen pas vanaf 2012 en de verhogingen die op sector- of bedrijfsniveau worden overeengekomen, zowel van de brutto-lonen als in de vorm van andere verloningen, mogen niet meer dan 0,3% van de loonkost bedragen. Jawel, je hebt het goed gelezen; 0,3% loonsverhoging en dat pas in 2012!

Doet de economie het echt slecht? De bedrijven van de Bel 20 (de grootste beursgenoteerde bedrijven) zijn er nochtans in geslaagd om hun winsten opnieuw op het niveau te brengen van voor de aanvang van de crisis, begin 2008, of dit zelfs te overstijgen, . Enkel al voor het eerste trimester van 2010 kondigen ze meer dan 10 miljard euro winsten aan...

Het stokpaardje van de competitiviteit is pure zever! Een steeeds belangrijker wordend deel van de winsten wordt in de vorm van dividenden uitgekeerd aan de aandeelhouders. In juni 2010 liet l'Echo (de la Bourse) weten dat voor het lopende jaar de bedrijven van de Bel 20 4,4 miljard euro zouden uitkeren aan hun aandeelhouders. Ongeveer 50% van de winsten van deze bedrijven zou verdwijnen in de zakken van de aandeelhouders. Dus hoe zou een andere verdeling van de rijkdom die door de werkende klasse wordt geproduceerd, een soberheid die voor een keer eens zou worden opgelegd aan de renteniers, de aandeelhouders, aan degenen die hun geld naar de belastingparadijzen versluizen of verspillen met een weelderige levensstijl, de competitiviteit in gevaar kunnen brengen? Zoals het Waalse ABVV het terecht zei: “Het is hoog tijd dat de hoge winstmarges die vandaag de patronale winsthonger aanscherpen, terug komen naar de werkende bevolking. Het komt er voor de werkenden op aan om hun deel van de rijkdom te heroveren dat vandaag in overvloed naar de aandeelhouders stroomt.”.

De vakbonsonderhandelaars die er nu mee uitpakken dat ze de index hebben kunnen redden, begaven zich in tegendeel op een gevaarlijke helling toen ze een “studie over de indexkoppeling” aanvaardden die zich tot doelstelling stelt “er de volatiliteit van te verminderen”. In plaats van bv. maatregelen te eisen die de energieprijzen zouden drukken voor de massa van de bevolking, gaan ze nu mee onderzoeken hoe deze prijsstijgingen minder zouden meegerekend kunnen worden in de indexkorf!Arbeiders-bedienden: opgelet voor verdeeldheid binnen de vakbonden!

De strijd van het personeel van Brinks tegen de poging van hun directie om hen van een bedienden- naar een arbeidersstatuut te laten overgaan, bracht de verschillen tussen de beide statuten weer volop onder de aandacht. Vandaag is een bediendenstatuut op de meeste vlakken het meest voordelige. Waar het patronaat een gelijkschakeling naar beneden wil afdwingen, pleiten de vakbonden al jaren voor een gelijkschakeling naar boven toe.

Dit interprofessioneel akkoord, op dit vlak een ongelooflijk ingewikkeld compromis, riskeert sterk de verdeeldheid en spanningen tussen de verschillende vakbondscentrales op de spits te drijven, ten koste van de interprofessionele solidariteit. De BBTK heeft dit ontwerp van IPA terecht al als onaanvaardbaar afgewezen. Haar federaal uitvoerend comité onderlijnt dat de maatregelen die in het rapport van de Nationale Arbeidsraad (NAR, een paritair orgaan) staan, maatregelen die door de “sociale partners” van de “Groep van Tien” werden aanvaard, in de richting gaan van “een eerste achteruitgang van het bediendenstatuut, dat minder bescherming zal bieden, met ingekorte

opzegtermijnen voor de bedienden (en slechts een geringe verlenging van de opzegtermijnen voor de arbeiders!), een verhoogde flexibiliteit, enz.. Ook zouden de kosten van deze gelijkschakeling naar beneden toe, in de eerste plaats door het definitief uitbreiden naar de bedienden toe van de mogelijkheid tot economische werkloosheid, vooral gedragen moeten worden door de Sociale Zekerheid, met andere woorden opnieuw door de werkende bevolking!

Voor het patronaat zijn deze maatregelen mana uit de hemel: op een moment dat er een besparingsoffensief zonder voorgaande zit aan te komen, waarvoor in de eerste plaats de openbare diensten het gelag zullen betalen, is er niets beter dan verdeeldheid te zaaien binnen de arbeidersbeweging, tussen de arbeiders en de bedienden en tussen de werknemers uit de privé-sector en de ambtenaren, om zo de interprofesionnele solidariteit te breken.Borrelnootjes voor de uitkeringsgerechtigden (en ze zijn dik over tijd)!

“De enveloppe voor het welvaartsvast maken van de sociale uitkeringen is 497 miljoen euro op kruissnelheid in 2012. In het kader van het interprofesionneel akkoord hebben de sociale partners besloten 60% van deze enveloppe, 298,722 miljoen euro, te gebruiken in 2012. Het resterend bedrag van 199,12 miljoen euro of 40% van de enveloppe zal beslist worden in samenspraak met de regering en in de eerste plaats bestemd worden voor de laagste pensioenen.”.

Een welvaartsvast maken dat volgens bepaalde bronnen zou neerkomen op een verhoging van 2% van de laagste uitkeringen (de minimumpensioenen) en van 0,7% voor de rest...

“Een beperkte budgetaire impact, die in de goede richting gaat van het gezondmaken van de openbare financiën” verklaarde zonder lachen onze geliefde eerste minister Yves Leterme.

Zouden de onderhandelaars van onze vakbonden die deze ersatz van een aalmoes hebben aanvaard hun eigen verklaringen en de standpunten van de vakbonden al zijn vergeten over de oorzaken van het overheidstekort en de gevaren die het sociale zekerheidsstelsel bedreigen? Een overheidstekort dat wordt geschat op ongeveer 25 miljard euro, veroorzaakt door de reddingsoperatie voor de banken met het geld van de gemeenschap; de enorme belastingcadeau's aan de bedrijven en de rijken; het steeds verder dalen van de bedrijfsbelastingen, die vandaag voor heel wat multinationals rond de 0% bedragen; de notionele intrestaftrek, die de federale staat jaaarlijks van 4 à 5 miljard euro inkomsten berooft; de verlaging van de patronale bijdragen voor de sociale zekerheid die in 2010 neerkwam op bijna 5 miljard euro. En de lijst kan nog veel langer...There is something rotten in the kingdom of Albert II...

Tenslotte willen we er ook op wijzen dat, in tegenstelling tot wat in de syndicale eisenbundels stond, dit ontwerp van IPA ook niets voorziet om de loonsverschillen tussen mannen en vrouwen weg te werken of om de lonen van jongeren en de minimumlonen deftig op te trekken.

Dus inderdaad, dit interprofesionneel akkoord stinkt. Het is onaanvaardbaar! De vakbonden hebben er alle belang bij om hier hun handen niet aan vuil te maken.Het gemeenschappelijk vakbondsfront ABVV-ACV zou beter een eigen alternatief programma naar voor schuiven, en een echt aktieplan uitwerken om haar eisen af te dwingen. De miljoenen arbeiders en bedienden die onmiddellijk te maken hebben met de gevolgen van dit ontwerpakkoord moeten zich zelf kunnen uitspreken!

Met de politieke crisis en de dreiging die ze inhoudt voor de sociale zekerheid, het onvermijdelijke besparingsplan dat op komst is en tenslotte dit ontwep van IPA, begint de toestand niet zomaar slecht te worden, maar simpelweg te verrotten. Enkel een gezamenlijke, brede mobilisatie van de volledige arbeidersbeweging, die als enige in staat is om de verzuchtingen en eisen van de werkende bevolking af te dwingen, kan ons uit de huidige puinhoop halen.

De leden van de SAP, allemaal actieve leden en militanten van het ABVV of ACV, zullen hier alvast

met al hun krachten aan meewerken!

SAP - Socialistische Arbeiderspartij

Belgische afdeling van de IVe Internationale

Enkele eerste reacties vanuit de vakbonden:

Voor BBTK is het voorliggende akkoord zowel wat betreft het opheffen van de discriminaties tussen arbeiders en bedienden als wat betreft de 'loonvorming', totaal onaanvaardbaar. Op het eerstkomende Federaal Comié zullen de militanten van over heel het land moeten oordelen over welke reactie moet worden gegeven. BBTK zegt duidelijk dat wat er nu op tafel ligt niet overeenkomt met het mandaat daat BBTK heeft gegeven aan de onderhandelaars van het ABVV. Het standpunt van de BBTK kan je hier vinden

ABVV-Metaal verklaart alvast bij monde van Herwig Jorissen, voorzitter van ABVV-Metaal, om het akkoord te verwerpen. De verklaring van Jorissen kan je hier lezen

Met de verwerping van het ontwerp van IPA door zowel BBTK als ABVV-Metaal wordt de kans kleiner dat het ABVV het akkoord aanvaardt. Toch is de verwerping van het IPA nog niet zeker.

Hamvraag is natuurlijk wat het ACV zal doen. Zullen ook zij het akkoord verwerpen?